

PREDSTAVA „LET IZNAD KOSOVSKOG POZORIŠTA“

Autor: PRENETO

Predstava „Let iznad kosovskog pozorišta“ Jetona Neziraja, u režiji Blerte Neziraj, biće izvedena večeras u 19 časova u Centru za kulturnu dekontaminaciju, najavila je ta ustanova. Komedija o „novom Kosovu koje, opustošeno ratom, bedom, korupcijom i međunarodnim tutorstvom kome se ne nazire kraj, traga za sopstvenim putem u budućnost“, imala je premijeru 5. decembra u Prištini. Predstava je rađena u produkciji „Kuendra multimedija“ iz Prištine, organizacije koja je usredsređena na savremeno pozorište, a osnovali su je 2002. mladi umetnici koji se bave alternativnom umetničkom produkcijom. Tanjug

Antrfile:

Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

DUHOVITO POIGRAVANJE KOSOVSKOM ZBILJOM

Autor: TATJANA NJEŽIĆ

PREDSTAVA IZ PRIŠTINE IZVEDENA U BEOGRADU

TATJANA NJEŽIĆ

U Centru za kulturnu dekontaminaciju gostovala predstava "Let iznad kosovskog pozorišta" Jetona Neziraja u režiji Blerte Neziraj, a u produkciji Centra Multimedija iz Prištine. Uz povremeni smeh tokom izvođenja, a nakon završetka predstave aplauzom i razgovorom ispraćen je komad na albanskom jeziku koji je imao titlovinu prevod na srpski jezik.

Kroz songove, scene jave, scene snova, uz živu muziku, ironiju i još štošta, u ovoj predstavi pozorište se pozabavilo aktuelnom temom. Naime, Kosovo, koje je pod administrativnom upravom Unmika, sprema se da proglasi nezavisnost. Jedan ministar se obraća kosovskom narodnom pozorištu i traži da njihova trupa priredi ceremonijalnu predstavu koja će biti izvedena na dan proglašenja nezavisnosti. Za proslavu je odvojeno dva miliona evra od čega će ministar reditelju dati 20.000, a reditelj glumcima reći da dobijaju 10.000. Pozorišna trupa se baca na posao, ali pored niza politički korektnih i „estetskih“ zahteva, suočava i sa dva neočekivana problema; ne zna se dan premijere, odnosno proglašenja, kao ni govor predsednika vlade koji treba da bude deo pozorišnog čina.

Govoreći o motivima da radi ovu predstavu, Jeton Neziraj, između ostalog, za „Blic“ kaže:

- Za nas je bilo bitno ne ono što se dešava na zvaničnoj političkoj sceni već ono što je iza kulisa. Na pozorištu, naravno, nije da daje odgovore, već da postavlja pitanja, a dileme su velike - kakva je to država, da li je to ono o čemu su ljudi sanjali, šta znači kosovski identitet. Bilo je i nesuislih komentara i pitanja tipa da li smo protiv nezavisnosti i slično. Ono protiv čega smo jesu manipulacija, korupcija... i o tome smo govorili u pozorišnom smislu komičnim pristupom. Predstava je nakon premijere u Prištini, igrana u Skoplju i Tirani, a po rečima umetničke ekipe, svugde je ispraćena smehom i aplauzom. Neziraj kaže da se poigravao i marketingom. Reklamirao je predstavu govoreći da će povećati broj država koje priznaju Kosovo, te će dobiti stolicu u UN, zatim da je neko ukrao sve primerke teksta, ali da su ga glumci, na sreću, naučili na vreme. Za beogradsko gostovanje marketinška poruka se odnosila na „premijerov govor uživo“, pa mu se usijao telefon od poziva s pitanjem da li stvarno premijer dolazi u Beograd zbog predstave.

- Ova predstava je izlet u budućnost, budućnost razumevanja Beograda i Prištine - rekao je Jovan Ćirilov za „Blic“ i dodao:

- Nije slučajno da je reč o umetnicima koji su avangarda dobrih vibracija. Važno je da su Prištinci došli sa samokritičnom, satiričnom predstavom koju odlikuje sloboda iskaza. Važno je i to što je ta satira ne samo oštra nego i pozorišno uspela.

Po rečima Ane Tasić, pozorišnog kritičara, predstava je značajna jer u osetljivom političkom trenutku farsično govori o odnosu pozorišta i politike.

- Autori otvoreno govore o pogubnom uticaju politike na umetnost, komično se poigravajući sa lažnim, deklarativnim vrednostima koje zastupaju političari - kaže Tasićeva.

Antrfile:

PREDSTAVA IZ PRIŠTINE U CZKD

Autor: NN

U Centru za kulturnu dekontaminaciju (CZKD) večeras (19) će gostovati predstava „Let iznad kosovskog pozorišta“ mladog autora iz Prištine Jetona Neziraja, poznatog našoj publici po predstavi „Patriotik hipermarket“ u Bitef teatru, za koju je tekst pisao zajedno s Minjom Bogavac. Njegov novi komad režirala je Blerita Neziraj, u produkciji „Multimedije“ iz Prištine.

Antrfile:

Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

POD PRITISKOM PATRIJARHALNOG

Autor: NN

JASNA ĐURIČIĆ U DRAMI „PRST“ U BITEF TEATRU

Predstava „Prst“, po tekstu Doruntine Baše, u režiji Ane Tomović, biće premijerno izvedena večeras u Bitef teatru u Beogradu. Drama je pobedila na konkursu Hartefakta za 2011. za najbolji savremeni društveno-angažovani tekst. Uloge igraju Jasna Đuričić i Milica Stefanović, kao svekrva i snaja koje i dalje žive zajedno dok je sin, odnosno muž nestao u turbulentnim događajima.

Mlada kosovska autorka Doruntina Baša izjavila je, govoreći na engleskom jeziku, da je srećna i uzbuđena što je u Bitef teatru.

- Ovo je će biti prvo izvođenje moje drame. Do sada su bila javna čitanja u Prištini, Stokholmu i Notingemu. Ideju sam dobila kada me je angažovao UNMIK u projektu forum teatra na temu položaja žena i nestalih lica na Kosovu. U mnogim tradicionalnim kosovskim kućama žene nestalih u ratu i dalje žive sa muževljevom porodicom, iako je prošlo više od deset godina od rata, dodala autorka.- Pravo nad njihovim životima, koje je nekada pripadalo mužu, sada pripada njegovoj porodici. Šta god radile, moglo bi se tumačiti kao nešto što dolazi direktno iz porodice njenog muža, pa moraju biti pod kontrolom kako bi štatile čast porodice. U konkretnom slučaju, muževljeva porodica sastoji se samo od njegove majke koja pokušava da čvrstom rukom kontroliše situaciju.

Rediteljka Ana Tomović izjavila je da je ovo priča o dve žene koje ne mogu više zajedno, a ne mogu ni jedna bez druge. Jedini način da promene svoju situaciju je da jedna drugu povrede i što se jače povređuju, to se više osećaju živim.

„Tekst mi je probudio snažnu emociju. Radnja se dešava u vrlo patrijarhalnoj sredini, gde još vlada običajno pravo. To je i mračno i uzbuđljivo za scenski rad,, rekla je rediteljka.

Iskusna novosadska glumica Jasna Đuričić izjavila je da je bilo zadovoljstvo baviti se ozbiljnom temom, dodajući da je komad i konkretan i univerzalan.

„Te dve žene žive kao u vakuumu. Kada sin, odnosno muž nestane, njihov život kao da stane. Uvek je žena ta koja sve snosi i podnosi, a nekako je ona druga po važnosti i u takozvanom civilizovanom svetu, a kamoli na Balkanu“, rekla je ona.

Antrfile:

KOSOVO 2.0 U BEOGRADU

Autor: DRAGANA NIKOLETIĆ

Internet

Iz drugog pokušaja trojezična internet platforma (i magazin) Kosovo 2.0 iz Prištine, u okviru koje svoje stavove i razmišljanja objavljuju mladi Albanci, Srbi i njihovi vršnjaci iz celog sveta, predstavljena je beogradskoj publici u okviru nedavno završenog festivala Mikser u Savamali

Prvi poziv na konferenciju SHARE u aprilu ove godine u organizaciji Exit festivala prištinski blogeri morali su da odbiju, i to u poslednji čas, posle pretnji desničarske organizacije SNP Naši da će prirediti demonstracije i pokrenuti tužbu protiv organizatora.

„Već smo dobijali negativne komentare na portalu od sličnih organizacija, pa je incident uoči našeg prvog (nesuđenog, prim.nov.) nastupa u Beogradu bio samo potvrda tih negativnih reakcija“, kaže Besa Luci, idejni tvorac, pokretač i glavni urednik sajta (i vrlo mlada devojkica).

Desničarima je smetalo što portal, kako su naveli, promovise Kosovo kao državu i, fokusirajući se na politiku, verovatno nisu primetili ostale kulturne, fenomenološke, lajf-stajl i druge sadržaje koji, zapravo, dominiraju ovim zaštićenim virtuelnim prostorom.

A oni se odnose, recimo, na još uvek potčinjeni život žene na Kosovu, na ulicama izloženoj povcima, zvižducima i komentarima, ali i na to kako da muškarac prepozna onu koja se samo pravi da neće da se uda. Govori se, iz prve ruke, o organskom uzgoju hrane na jugu Francuske, plus vežbanju jezika domaćina, i o lavini koja je bukvalno razorila goransko selo Restelicu na Šar planini. Ima reči i o arhitekturi urbanih prostora i njihovom korišćenju, o porodičnim odnosima i pravilima po kojima tridesetogodišnjak i dalje živi s roditeljima, o fudbalu, (ne)učestvu na Olimpijadi i drugim stvarima. Piše se uglavnom izvorno na engleskom, pa se prevodi na srpski i albanski, ali je sasvim legitimno da stvari idu i obrnuto.

I sve je briljantno ilustrovano fotografijama i umetničkim rešenjima.

„Sajt Kosovo 2.0 postavljen je u julu 2010“, kaže Besa, napominjući da je osim nje u toj prvoj grupi bilo još četiri istomišljenika. „Cilj nam je bio da stvorimo platformu na kojoj će mladi govoriti o stvarima koje ih se tiču i tako postati aktivni članovi društva. Želeli smo da omogućimo da se mladi Kosova pozicioniraju na mapi sveta tako što će svakodnevno čitaoce obavestavati o tekućim događajima“, objašnjava.

Sajt je postao vrlo popularan u Prištini, naročito u okviru ciljane grupe koja doživljava da „konačno postoji mesto za razmenu mišljenja o procesima na Kosovu“.

Na portalu je trenutno angažovano oko 120 internacionalnih autora koji su pristupili platformi na sopstvenu inicijativu. „Želimo da uključimo što je moguće više mišljenja u javnu debate“, jedina je „politika“ portala.

Aktivizam ide sa rizikom, pa su osnivači mreže poziv Miksera prihvatili, iako u strahu „da moraju da budu na oprezu“. Srećom, sve je išlo glatko jer su se na promociji u Galeriji 12 pojavili samo ljudi „dobre volje“ (kako je komentarisano u medijima). Tako je Beograd postao deo „turneje“ Kosova 2.0 po regionu, zajedno sa Tiranom, Skopljem, Sarajevom (gde se prodaje magazin) u misiji „dizanja svesti o realnosti Kosova, naročito iz ugla mladih“. Predstavljanje portala iz Prištine Mikseru je pogodovalo iz sličnih razloga, budući da teži da postane regionalni pokret i „računa na novu Evropu“, kako je istakao Ivan Lalić, izvršni direktor.

Iako smatra da je „ovo društvo demokratsko i da niko ne može da opstruira protok kreativnih ideja“, bio je spreman, kako kaže, da eksplicitno stane u zaštitu slobode izražavanja. Pa čak i da u pomoć pozove predsednika Republike.

Antrfile:

LAKO JE SA SRBIMA

Autor: V. V. S.

JETON NEZIRAJ ZA BEČKU AGENCIJU APA:

PRIŠTINSKI reditelj Jeton Neziraj, koji ovih dana sa ansamblom boravi u Beču, u razgovoru za austrijsku novinsku agenciju APA otkriva da su pojedini kosovski glumci prozivani od svojih kolega da su izdajice jer predstavu "Patriotik hipermarket" igraju u Beogradu - prenosi Tanjug.

Da podsetimo, ovaj pozorišni umetnik prošle godine je prihvatio, pa otkazao gostovanje Narodnog pozorišta Kosova na "Mucijevim danima" u Beogradu, zbog mešanja "ideoloških mešetara". Oni su, po njegovim rečima, u mogućem dolasku videli dokaz o "subverzivnim namerama varvarsko-slovensko-karpatsko-rusko-četničko-miloševićevsko-srpskog neprijatelja, koji uz pomoć domaćih izdajnika teži stvaranju neke naredne, nove Jugoslavije". Nekoliko meseci kasnije do saradnje između dve strane je, ipak, došlo: u Bitef teatru premijerno je izvedena predstava "Patriotik hipermarket", po zajedničkom dramskom tekstu Milene Bogavac i Jetona Neziraja, u režiji Dina Mustafića iz Sarajeva.

- Taj pozorišni komad sada igramo u Beogradu, ali u Prištini to još nije moguće - ističe Neziraj, koji ulazi i u neka eksplicitna politička pitanja, i kaže da jedino Nemačka pokazuje jasan stav kada je o Kosovu reč:

- Međutim, većina zemalja još uvek pokušava da ne pokvari odnose sa Srbijom. To je pogrešan pristup, jer je Srbija ta koja ima odgovornost za sve što se dogodilo. U stvari, srpski deo je samo mali deo zemlje, jedan problem koji je lako rešiti. Naravno ne silom, već time što bi se Srbi uključili u socijalni i kulturni život Kosova. Moj rad ide u tom pravcu.

Antrfile:

VEĆINA PRIČA PRIPOVEDA SE IZ MUŠKE PERSPEKTIVE

Autor: MARIJA KRTINIĆ

Doruntina Baša, dramska spisateljica iz Prištine, povodom premijere komada „Prst“ večeras u Bitef teatru

Beograd - Predstava „Prst“ po tekstu Doruntine Baše, u režiji Ane Tomović, biće premijerno izvedena večeras u Bitef teatru. Drama „Prst“ pobedila je na konkursu Hartefakta za 2011. godinu za najbolji savremeni društvenoangažovani tekst. Između 120 dramskih tekstova pristiglih na konkurs, Bašin tekst je za najbolji izabrao žiri u sastavu: Biljana Srbljanović, Skeljzen Malići i Selma Spahić. Komad se bavi problemom porodica nestalih, jednim od gorućih pitanja u kosovskom društvu. Naime, u mnogim tradicionalnim kosovskim kućama žene nestalih u ratu i dalje žive sa muževljevom porodicom. Pravo nad njihovim životima, koje je nekada pripadalo mužu, sada pripada njegovoj porodici. One uopšte nemaju „privatni“ život. Šta god radile, moglo bi se tumačiti kao nešto što dolazi direktno iz porodice njenog muža, pa moraju biti pod kontrolom kako bi štitile čast porodice. U predstavi Ane Tomović uloge igraju Jasna Đuričić i Milica Stefanović, kao svekrva i snaja koje i dalje žive zajedno dok je sin, odnosno, muž nestao u ratnim događajima.

Ovo nije vaš prvi komad koja se bavi temom nestalih...

- Ovom temom se bavim u svoja tri komada. Prvi je bio napisan 2004, i zove se „Najduža zima“, a napisala sam ga zajedno sa Jetonom Nezirajem, Endruom Zadelom i Zoranom Ristićem. U pitanju je predstava za mlađu publiku (decu iz porodica nestalih) i bavi se važnim temama poput DNK analiza, opasnost od reketiranja itd. Drugi se zove „Glasovi“ (2005) i napisala sam je sa Marinom Mađarev. Ovaj komad je više posvećen problemu žena i drugih članova porodica nestalih. „Prst“ je, međutim, prvi koji se bavi (ne)promenljivom pozicijom žena u patrijarhalnim porodicama, čak i kada u njima više nema muškaraca.

Mnogo ste istraživali pre nego što ste se upustili u pisanje ovih komada. Ipak, problemom porodica nestalih ne bavile se kroz političku, već ličnu priču. Zašto?

- Osećam i smatram da je demilitarizacija narativa rata na Kosovu goruća stvar, i kako bismo to postigli, inkluzija perspektive žrtava vrlo je važna. Lične priče i sećanja imaju više veze s ljudima i mogu da utiču na nekakvu vrstu isceljenja kroz empatiju, pre nego priče o herojima, borcima i bitkama.

Koliko je sudbina ovih ljudi inače prisutna u kosovskim medijima i umetnosti?

- Nažalost, vrlo malo.

Komad „Prst“ istovremeno govori i o položaju žena u patrijarhalnom kosovskom društvu. U kakvoj poziciji su žene-umetnice na kosovskoj kulturnoj sceni? Da li je tu situacija bolja?

- Nepotrebno je reći da je svet još uvek - uprkos svim naporima - veoma patrijarhalan. Ovo znači da su nerazvijene zemlje ili zemlje u tranziciji sa krhkom demokratijom i sa tradicionalnom konzervativnom pozadinom čak i više patrijarhalne. Na Kosovu postoji velika razlika o ovom pitanju, kada se posmatra Priština i ostatak Kosova, kao i bilo koji drugi grad i ruralna sredina, što bi značilo da su žene u selima u najgoroj poziciji. Kada je reč o ženama-umeticama na Kosovu, postoje glasovi koji su zauzeli jasan stav po pitanju prava žena. Međutim, one su nedovoljno zastupljene u kulturnim institucijama. Njihov rad nije dovoljno podržan i one često moraju da same nalaze sredstva (često inostrana) kako bi radile ili čak i preživele kao umetnice. Situacija je naravno mnogo bolja nego '70-ih ili '80-ih, međutim, ako se samo pogledaju predstave koje se izvode u jedina tri pozorišta u Prištini, odmah se uviđa da muškarci (reditelji, autori, glumci) mahom na tome rade i da je većina glavnih karaktera u komadima takođe muškog roda, što ukazuje da se većina priča pripoveda iz muške perspektive.

Nedavno je u Beogradu igrana predstava „Let iznad Kosovskog pozorišta“ Jetona Neziraja. Kako li vidite situaciju u kosovskom teatru?

- Kao i u bilo kojoj drugoj državi u regionu, i na Kosovu, takođe, lideri većine kulturnih institucija

koje finansira država, uključujući i nacionalna teatre, političke su figure koje često uopšte nisu kvalifikovane za te poslove. Međutim, situacija na Kosovu mnogo je gora jer ne postoji alternativni prostor (ili sredstva finansiranja) gde bi umetnici koji nisu politički povezani radili i stvarali. To znači da često umetnici koji podižu svoj glas protiv sistema imaju jako mali ili nikakav prostor da predstave svoj rad. I, kao rezultat toga, pozorište nastavlja da biva konzervativno i konvencionalno.

Antrfile:

Početak dugog i lepog prijateljstva

- Od kada sam dobila nagradu, upoznala sam toliko ljudi u Beogradu i stekla prijatelje koje verovatno nikada ne bih upoznala. To pokazuje da ima manje barijera između Kosova i Srbije nego što se svakodnevno na vestima propagira. Ako kosovske priče mogu da budu ispričane u Beogradu, priče iz Srbije takođe mogu da budu ispričane na Kosovu, što je jako važno. Srećna sam što sam donela priču „Prsta“ u Beogradu i nadam se da će to ohrabriti i druge ljude kako bi i oni razmenili svoje priče. To je definitivno početak veoma dugog i lepog prijateljstva - kaže Baša povodom nagrade Hartefakta.

[Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE ne može se koristiti \(kopirati, replicirati ili pretraživati\) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.](#)

"PRST" U BITEF TEATRU

Autor: V. V. S.

Večeras premijera drame Dorutine Baše, u režiji Ane Tomović

DRAMA prištinske autorke Dorutine Baše "Prst" (režija Ana Tomović) večeras će premijerno biti izvedena na sceni Bitef teatra, u čijoj je koprodukciji s Hartefaktom i nastala ova predstava. Reč je o pobjedničkom komadu na regionalnom konkursu za najbolji savremeni društveno angažovani dramski tekst za 2011. godinu. "Prst" se bavi bolnim odnosom majke i supruge čoveka nestalog u ratnim sukobima 1999. godine, koje deceniju kasnije (nadajući se da će se nestali, ipak, vratiti) žive "zarobljene u međusobnim optužbama, rivalstvu i borbi za moć, deleći pri tom neizmernu bol..."

- Ovo je prvo izvođenje, ali njemu je prethodilo javno čitanje moje drame u Notingemu, Stokholmu i Prištini - objašnjava Dorutina Baša, za čiju dramu je inicijalna kapisla bio poziv Kancelarije za nestale osobe u Prištini i projekat za razvoj dramskog teksta, na temu položaja žena i nestalih osoba na Kosovu. - Tokom rada na drami susretala sam se sa tim porodicama i svedocima, istraživala, gledala video-materijal... Običaji nalažu da kad se par venča, živi s muževljevom porodicom. Žena ostaje u toj kući mnogo godina od njegovog nestanka, kao da se ništa nije dogodilo. Rediteljka Tomović ističe da ju je po čitanju teksta, odmah "ponela snažna emocija, jaka tema i vešt rukopis":

- Morala sam mnogo da saznam o kontekstu u kome se radnja dešava, izuzetno patrijarhalnom sistemu koji proističe iz običajnog prava albanskog stanovništva i kako ono definiše živote ljudi. Taj svet je mračan i uzbudljiv: tradicija pripadanja žene muškarcu kao vlasništvo.

"Prst" je peta koprodukcija Bitef teatra i Hartefakta, a u ovoj drami igraju Jasna Đuričić i Milica Stefanović. Dramaturg je Filip Vujošević.

Antrfile:

LET IZNAD POLITIČKO-NACIONALNOG BRLOGA

Autor: IVAN JOVANOVIĆ

Pozorište

U Centru za kulturnu dekontaminaciju gostovala je 11.12. predstava "Let iznad kosovskog teatra" Jetona Neziraja u režiji Blerte Neziraj. Ova gorka satira na ivici farse hrabro govori o strašnim uticajima politike na kulturu u novim i najnovijim nacionalnim državama, a u razgovoru za Novi magazin Jeton Neziraj govori o iskustvima i pritiscima tokom rada na svom kontroverznom dramskom tekstu.

Desetak godina nakon okončanja rata Kosovo, koje je pod administrativnom upravom Misije Ujedinjenih Nacija - Unmika, sprema se da proglasi nezavisnost. Najnovija država u svetu čeka da uskoro bude rođena.

Ministar u Ministarstvu za sport obraća se Kosovskom narodnom pozorištu i traži da njihova trupa priredi ceremonijalnu predstavu koja će biti izvedena na istorijski dan proglašenja nezavisnosti. Za proslavu nezavisnosti odvojeno je dva miliona evra. Pozorišna trupa se oseća ponosnom i privilegovanom. Ali ta radost nije potpuna. Pored niza politički korektnih "estetskih" zahteva, trupa se suočava sa dva neočekivana "problema". Prvi je što se dan proglašenja nezavisnosti drži u tajnosti; a drugi, da je deo predstave i nenapisan govor predsednika Vlade koji će on tog istorijskog dana održati u Parlamentu.

Dok pozorišna trupa ubrzano priprema predstavu, dotle James, inspicijent, ima paralelan projekat. On počinje da konstruiše i sklapa avion koji će leteti po celom svetu i lobirati u što više država da priznaju novu državu. Vest o datumu proglašenja nezavisnosti došla je nenadano. Te večeri Vlada, gosti iz NATO, UN i EU i ostali diplomati došli su u Kosovsko narodno pozorište da vide predstavu "Kosovo, nacionalna epopeja".

Ovo je siže predstave "Let iznad kosovskog teatra", a ono što je prikazano na sceni CZKD-a je mnogo bolje od opisa: bitka, opasna, na trenutke urnebesna satira koja počiva na pozorišno-političkim mahinacijama i gotovo grotesknom, montipajtonovskom zapletu u kojem glumci prištinskog Narodnog pozorišta spremaju predstavu čiji se tekst ne zna, datum premijere takođe, a ni kulminatorni momenat: govor kosovskog premijera kojim se predstava završava. Glumački bard alkoholičar, reditelj koji je opterećen porodičnim poreklom koje ga je preporučilo podobnim za projekat, glumica sumnjivog morala i sumanutu inspicijent čiji je životni cilj da napravi avion kojim će obići svet i pomoći priznanje Kosova smešni su i potpuno sumanutu likovi u sumanutoj dramaturškoj konstrukciji koja je toliko realistična da je uverljiva svakome ko se ikada bavio umetnošću na ovim prostorima. Bizarne veze politike, nacionalnog splina i manipulacije vladaju dramaturškim tokom i na vrlo hrabar i autentičan način pripovedaju o sudbini kulture na ovim prostorima. Scenografija i režija, namerno pomalo amaterski i tromi, jasno pokazuju stanje u kojem se nalazi kultura na Kosovu, a i svugde u regionu: spora, zavisna od političkih manipulacija i nesposobna da raširi krila i pokaže sve svoje slobode, začete još u antičko vreme, a revalorizovane francuskom buržoaskom revolucijom. Ovako, ostaje samo hrabra i smela kritika Jetona Neziraja u zemlji gde je demokratija pod jakim uticajem nacionalnog ludila. I države koja to još uvek, de facto, nije.

NEZIRAJ: Sada sa Srbima razgovaraju oni koji su me pljuvali zbog dolazaka u Beograd
Jeton Neziraj, dramski pisac iz Prištine, prvi je umetnik koji je još 2004. probio led i došao u Beograd. Od tada radi na kulturnoj saradnji između dve zemlje. Bio je umetnički direktor prištinskog Narodnog pozorišta, odakle je smenjen zbog odluke da pozove Atelje 212 na gostovanje. Žestoki kritičar svih političkih uticaja na kulturu i umetnost.

Kako je prošla predstava u Prištini i da li je digla prašinu?

Mi smo radili specijalan marketing za nju. Slao sam tri zvanična saopštenja svim prištinskim medijima. U prvom sam napisao da radimo predstavu o proslavi proglašenja nezavisnosti sa premijerom Hašimom Tačijem i kako zajedno spremamo spektakl. Tada su mediji naseli na ovo i neprestano me zvali. Drugo saopštenje bilo je vezano za premijeru i kako će ceo vrh Vlade biti prisutan na njoj u prištinskom Narodnom pozorištu, a treće da mi je lično premijer rekao da moramo gostovati u Beogradu sa "Letom iznad kosovskog teatra". Ako su mi nekako poverovali za prva dva, treće im je već bilo malo sumnjivo. Sami smo skrenuli pažnju javnosti i ovaj "lažni marketing" je uspeo.

Koliko vam je bitno što gostujete u Beogradu?

Poslednjih godina sam postao jedan servisni centar za sve informacije vezane za putovanje u Srbiju, kao što je vreme polaska autobusa, stanje na putevima (smeh). Beograd je glavni izazov, ovde je publika najzahtevnija i ako ovde uspeš onda znaš da je dobro. Pozorište u Albaniji i na Kosovu nije na ovom nivou i onda vrlo znači kada uspeš u Beogradu. Iskreno, a ne samo zato što si došao sa Kosova.

Kako se na Kosovu gleda na tvoja gostovanja ovde i saradnju sa Hartefakt fondom, "Beton" književnom produkcijom i CZKD-om?

Kada smo polazili ovde po snegu svi su nas gledali maltene kao da nismo normalni kada po takvim uslovima idemo u Beograd. Ali kada pomislim da oni koji su meni zamerili da saradujem sa Srbima sada govore kako je to jedini put za Kosovo, osetim se nekako dobro. Ne bitno, već dobro. Umetnost prva probija barijere i drago mi je da sam bio u pravu.

Antrfile:

TRGOVINE PATRIOTIZMOM

Autor: ANA TASIĆ

Predstava „Let iznad pozorišta Kosova” rediteljke Blerte Neziraj nastala je prema tekstu Jetona Neziraja koji izazivno pokreće pitanja odnosa umetnosti i politike, naročito u osetljivim društveno-političkim trenucima. Radnja ovog metateatralnog komada se dešava u pozorištu i farsično prati pripremanje predstave povodom predstojećeg proglašenja nezavisnosti Kosova. Kada je reč o scenskom čitanju Nezirajevog teksta, korišćena su minimalistička sredstva, nekoliko kliznih stolica su retki, simbolički potentni rekviziti. Glumci Bajrush Mjaku, Adrijan Morina, Anisa Ismaili, Adrijan Aziri i Ernest Malazogu igraju oštro i fizički naglašeno, u skladu sa zahtevima žanra farse. U pogledu scenske dinamičnosti i utvrđivanja ritma igre, važno je uključivanje dva muzičara, Susane Tognele (violina) i Gabrijela Marangonija (harmonika).

Predstava zdravorazumski, etički i estetički vredno demistifikuje uticaj politike na umetnost i diže glas protiv ekstremnih političkih ideja, ostrašćenih opcija koje su suštinski ponižavajuće i degradirajuće. Utvrđen je subverzivno komički odnos prema zahtevima političara za stvaranje teatra koji će biti u službi glorifikacije vlasti i takozvanih nacionalnih interesa. Akteri su izrazito autoironični, neprestano se poigravaju sa mitologizovanim idejama kosovske države i njenom politikom koja se koristi pretencioznim, mistifikujućim, šupljim parolama. Ovi problemi su posebno duhovito i scenski efektno izraženi u delovima predstave koji prikazuju glumačke probe „patriotskih” scena pred državnim sekretarom. Igra glumaca je tada posebno izveštačena, preko svih granica, čime se jasno izražava kritički stav prema manipulativnosti vladajuće politike, jednostranosti i uskointeresnoj ograničenosti zvaničnog diskursa.

Ostvareno gostovanje ove predstave u Beogradu izuzetno je važno zbog uspostavljanja zdravog i otvorenog dijaloga između Kosova i Srbije, naročito nakon prošlogodišnjeg sprečavanja gostovanja Narodnog pozorišta Kosova u Beogradu. Igranje predstave „Let iznad pozorišta Kosova” u Beogradu ne predstavlja nikakvu provokaciju srpskih vlasti i građana, u smislu raspirivanja sukoba oko politički osetljivog pitanja nezavisnosti Kosova. Naprotiv, ovo gostovanje je sredstvo na putu rešavanja konflikta jer je reč o umetničkom činu koji je dijalektičan i paranacionalan. A ta vrsta primitivnih reakcija koje su se u Srbiji mogle čuti, površnog osuđivanja gostovanja prištinske predstave u Beogradu, sa argumentima tobožnjeg čuvanja nacionalnih interesa, deo je retrogradnog diskursa tragičnog jednoumlja (bezumlja).

Da apsurd razmetanja sa naduvanim tendencijama branjenja nacionalnih interesa i takozvanog patriotskog očuvanja države bude veći, izvođenje predstave „Let iznad pozorišta Kosova” je na obe strane, i na srpskoj i na albanskoj, izazvalo tu vrstu bezumnih komentara. Nekoliko dana pre beogradske premijere, predstava je, zbog političke cenzure, jedva premijerno izvedena u Prištini, i to uz pomoć intervencija sa strane, na Kosovu stičući oznaku „antinacionalne drame”. Slično paradoksalne su prošle godine bile reakcije na dokumentarističku albansko-srpsku predstavu „Patriotik hipermarket” koja je u Srbiji ocenjena kao „antisrpska” a na Kosovu kao „antialbanska”. Istina je da ove predstave nisu antipatriotske, već da su vrlo patriotske, u izvornom smislu značenja reči, ljubavi prema domovini. One rade za suštinsku dobrobit ljudi koji žive na obe strane, u pogledu toga što uspostavljaju zajednički jezik, rade na prevazilaženju političkih sukoba. A patriotizam je, nažalost, danas postao roba, unosni predmet političkih trgovina, sredstvo u osvajanju i zadržavanju vlasti. U tom pogledu, ovo markiranje važnosti izvođenja prištinskog „Leta iznad pozorišta Kosova” u Beogradu vid je i protesta protiv te vrste uskointeresnih političkih manipulacija i nazadnih konzervativizama koji brutalno masakriraju sve ljudske i civilizacijske vrednosti.

Antrfile:

POČELE PROBE DRAME „PRST“!

Autor: NN

NAJBOLJI TEKST NA HARTEFAKTOVOM KONKURUSU

Hartefakt fond, Bitef teatar i Kamerni teatar 55 iz Sarajeva upravo su počeli sa produkcijom nove predstave "Prst" u režiji Ane Tomović. Nakon izuzetnog uspeha produkcija iz 2011, predstava "Hipermezija" i "Radnici umiru pevajući", koje su u takmičarskom programu 57. Sterijinog pozorija, Hartefakt fond nastavlja svoju teatarsku produkciju.

Drama "Prst", spisateljice sa Kosova Doruntine Baše, nagrađena je kao najbolja na drugom Hartefaktovom konkursu za najbolji savremeni društveno-angažovani dramski tekst (2011). Žiri, u kome su bili Biljana Sribljanović, Škeljzen Malići i Selma Spahić je među 120 dramskih tekstova pristiglih iz Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Crne Gore i Kosova izabrao dramu "Prst" kao najbolju.

Predstava se priprema u Beogradu i Sarajevu, a glavne uloge igraju glumice Vesna Mašić iz Sarajeva i Milica Stefanović iz Beograda. Kostimograf je Momirka Bailović, scenograf Zorana Petrov, kompozitor Draško Adžić dok scenski pokret radi Bojana Mišić. Premijera je planirana za Dane Sarajeva koji se održavaju u maju u Beogradu.

Antrfile:

APLAUZI ZA SRPSKU PREDSTAVU U PRIŠTINI

Autor: TATJANA NJEŽIĆ

GOSTOVANJE BITEF TEATRA

Posle više decenija u Prištini zajedno gostovali glumci iz Sarajeva, Beograda i Prištine

Svojevrsno uzbuđenje svih i očigledno zadovoljstvo gledališta obeležilo je atmosferu gostovanja predstave „Hipermezija“ rediteljke Selme Spahić (koprodukcija Bitef teatar i Fonda Hartefakt) u subotu uveče na sceni Narodnog pozorišta Priština.

Te večeri su u publici sedeli i diplomate i zvaničnici. Za „Blic“ govore glumci Jelena Ćuruvija i Alban Ukaj.

Aplauz, srdačnost, dirljivi komentari dali su poseban ton i uzbuđenju zbog društvenog konteksta i značenja koje ovo gostovanje nosi, i činjenici da se upravo s ovom predstavom poznati prištinski glumac Alban Ukaj posle više od osam godina vratio na scenu s koje je ponikao.

Predstava „Hipermezija“, bazirana na dokumentarnoj građi, premijerno izvedena na Danima Sarajeva u Beogradu okuplja umetnike, glumce iz Sarajeva, Beograda i Prištine.

Kroz dramaturški i scensku zanimljivo oblikovane njihove ispovedne priče o detinjstvu i odrastanju, hteli ne hteli, snažno se prelamaju i teške, krvave društvene okolnosti u kojima su stasavali; od raspada zemlje do ratova i svakovrsnih trauma koje sve to neminovno prate. Rediteljka Selma Spahić kaže da se u predstavi bavila prećutanim stvarima koje su presudno uticale u periodu odrastanja, da je direktna, intimna, ispovedna.

Izvođenje predstave pratio je titl na engleskom jeziku, a govoreći o svojim utiscima o izvođenju u Prištini, Jelena Ćuruvija kaže: „Zaista nas je sve ganuo onakav aplauz na kraju. Što se nas iz ekipe tiče, svi smo bili posebno uzbuđeni zbog Albana Ukaja.“ U izjavi za „Blic“ Alban Ukaj, koji je do 2001. studirao na prištinskoj akademiji u klasi prof. Faruka Begolija, a potom prešao u Sarajevo na tamošnju akademiju, kaže:

„Imam istu odgovornost kad igram ovu predstavu i u Beogradu i u Sarajevu i u Prištini. Možda je bila malo veće uzbuđenje u Prištini, jer sam posle više od osam godina ponovo na sceni ovdašnjeg Narodnog pozorišta. U publici su bili moji drugari iz osnovne, srednje škole, s fakulteta, prijatelji, rodbina... Tako je važno da se upoznamo, komuniciramo na nekom drugom nivou, a ne na onom koji nam je plasirala TV. Umetnost je dobar štit od predrasuda. Premalo je, rekao bih, kontakata između Beograda, Prištine i Sarajeva.“

Publika je tokom predstava aplaudirala u nekoliko navrata, na kraju čak i stojeći. Pre, a naročito nakon izvođenja mogli su se čuti pohvalni komentari o događaju, utiscima... Razgovaralo se pomalo na albanskom i engleskom i uglavnom na srpskom koji manje-više svi govore.

Posle predstave upriličen je prijatan neformalan koktel kome su prisustvovali umetnici, ali i zvaničnici iz publike među kojima i Vljoča Čitaku, ministar za evropske integracije, kao Norbert Ruše iz švajcarske ambasade na Kosovu, koja je pokrovitelj gostovanja.

Čitav događaj protekao je pod okriljem Fonda Hartefakt, uz pokroviteljstvo švajcarske ambasade na Kosovu.

Antrfile:

O ŽENAMA KOJE PRIPADAJU MUŠKARCIMA KOJIH NEMA

Autor: A. V. M.

Premijera predstave „Prst“ u Bitef teatru

Beograd - Saradnja Hartefakta i Bitefa, peta po redu, ostvaruje se kroz predstavu „Prst“, čija će premijera 25. decembra i zatvoriti ovogodišnju pozorišnu produkciju Bitef teatra. Prema rečima direktorke ovog pozorišta Jelene Kajgo, iza njih je uzbudljiva i bogata godina sa osam premijera i 80 gostovanja, a pred njima planovi za razvoj plesne platforme, Bitef kompanije...

Predstava „Prst“ rađena je po tekstu Doruntine Baše u režiji Ane Tomović i problematizuje sudbine žena u zatvorenoj tradicionalnoj sredini, a u situaciji kada su bezizlazno upućene jedna na drugu i beskrajnoj uzajamnoj netrpeljivosti. Šta rade svekrva i snaja kada muža/sina nema u blizini, kada objekat njihovog nadmetanja verovatno nikada više neće stati između njih dve? Kako žive žene sa Kosova čiji su muževi nestali pre više od deset godina, a koje su po moranju, ostale da žive sa njihovim porodicama? A šta kada tu porodicu čini još samo njegova majka...?

- Tekst je nastao 2004, kada sam dobila poziv iz UNMIC-a iz Odeljenja za nestale osobe i forenziku iz Prištine za projekat dramskih tekstova na temu položaja žena i nestalih osoba. Prema mnom je bio naporan istraživački rad, susretanje sa porodicama poginulih i nestalih. U Beogradu će biti održana prva premijera, tekst je prethodno samo čitan u Prištini, Stokholmu i Notingemu - istakla je autorka Doruntina Baša, na jučerašnjoj konferenciji u Bitef teatru.

Rediteljka Ana Tomović rekla je da je već prvo čitanje izazvalo snažne emocije, ali da je „ulazak“ i udubljanje u tekst moralo da bude postupno zbog kompleksnosti i delikatnosti teme i sudbina kojima se bavi.

- Morala sam da saznam mnogo o nečemu što mi je bilo potpuno nepoznato. Kako žive žene u običajnom pravu kosovskih Albanaca, kakve su njihove obaveze prema muževljevoj porodici čak i kada je prošla decenija od njegovog nestanka i najveća je verovatnoća da je on mrtav. Svi oni žive u nadi da je on u stvari još tamo negde živ. One su zarobljene tradicijom da sve što čine dobro ili loše, i te kako predstavlja obraz porodice u kojoj još žive. Te žene pripadaju muškarcima kojih nema, koji nedostaju... - reči su Ane Tomović.

Prva repriza predstave je 28. decembra, dok će još dve reprize biti odigrane tokom januara 2013.

Antrfile:

Zašto „Prst“?

Doruntina Baša objasnila je da je naslov komada višeznačan, ali da su neka dva prelomna momenta kada jedna od junakinja poseče prst i zapravo taj trenutak predstavlja transfer moći između svekrve i snaje. Drugi motiv je zapravo što žene koje žive u ovakvim okolnostima nemaju kuda da upru prst i pokažu gde im je muž i odakle očekuju da se pojavi.

Hartefakt i Bitef

Predstavu „Prst“ režirala je Ana Tomović po tekstu Doruntine Baše, a glavne junakinje su Jasna Đuričić i Milica Stefanović. Dramaturg je Filip Vujošević, kostimograf Momirka Bailović. Muzički saradnik je Draško Adžić, dok je za scenski pokret zadužena Bojana Mišić.

DRAMA „ŠTA JE ONA KRIVA...” POBEDNIK KONKURSA HARTEFAKTA

Autor: B. G. T.

Drama „Šta je ona kriva, nije ništa ona kriva” autorke Vesne Perić iz Beograda, ovogodišnji je pobjednik regionalnog konkursa Hartefakta za najbolji savremeni društveno angažovani dramski tekst. Rezultati pomenutog konkursa, koji treću godinu zaredom organizuje Hartefakt u saradnji sa „Qendra Multimedia” iz Prištine, objavljeni su sinoć u okviru ovogodišnjeg 46. Bitefa. Ove godine na konkurs je, kako smo obavješteni, dospelo 71 dramski tekst iz Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Crne Gore i Kosova, a žiri je u užu izbor uvrstio 24 drame.

„Komad 'Šta je ona kriva, nije ništa ona kriva' Vesne Perić izdvojio se svojim dramskim potencijalom, sjajno prepoznatom temom iz bliske prošlosti, privremeni boravak azilanata iz arapskog sveta na teritoriji Srbije i Banje Koviljače, pomoću koje autor uspeva da baci novo svetlo na moralno dezorijentisanu savremenu srpsku porodicu i društvo u celini, kao i sposobnošću da veoma kritički ukaže na neke nove neuroze i poremećaje u društvu”, piše u obrazloženju žirija koji je radio u sastavu: rediteljka Ana Tomović (predsednica), dramska autorka Biljana Srbljanović i dramski pisac Jeton Neziraj iz Prištine.

Žiri je takođe predložio još četiri dramska štiva za objavljivanje. To su komadi: „Šezdeset sekundi za čistiji Beograd” autorke Nede Radulović iz Beograda, zatim tekst „Misuri” Predraga Jakšića iz Stare Pazove, kao i delo „Triologija L.U.Z.E.R.I” Dina Pešuta iz Zagreba i ostvarenje „Trebalo bi prošetati psa” Tomislava Zajeca iz Zagreba. Prvonagrađena autorka Vesna Perić pored novčane nagrade, stekla je pravo na produkciju predstave Hartefakta u jednoj od zemalja regiona do kraja 2013. godine.

Antrfile:

SIMBOLI EU KROZ OBJEKTIV MLADIH SRBA I ALBANACA

Autor: K. R.

Beograd - Izložba fotografija EuroDžibition, rezultat šestomesečnog aktivnog rada pet srpskih i pet albanskih mladih fotografa okupljenih oko ideje sopstvenog viđenja stvarnosti i Evropske unije, otvorena je do 28. aprila u foajeu Kulturnog centra Beograda. Projekat, realizovan uz podršku ERSTE fondacije i pod pokroviteljstvom dr Erharda Buseka, počasnog predsednika Evropskog foruma Alpbach, pokrenula je grupa mladih akademika, profesionalaca i studenata Kluba Alpbach Beograd i Inicijativne grupe Alpbach Kosova.

„Izložene fotografije predstavljaju simbole Evropske unije u različitim okruženjima - Beogradu i Prištini i odražavaju različito viđenje tih simbola. Neke u sebi sadrže određenu ironiju, neke su duhovite, ali značajno je da fotografije imaju zajedničke tačke u oba grada. Fotografije su nastale kao rezultat dijaloga, što je preduslov za prevazilaženje i rešavanje predrasuda“, rekao je Martin Kern, šef operacija Evropske delegacije u Srbiji.

Postavku izložbe u Prištini posetilo je više od 1.000 ljudi, a nakon Beograda, planirana je postavka u Austriji za vreme trajanja Evropskog foruma Alpbach 2012.

Antrfile:

[Elektronska arhiva MEDIJSKE DOKUMENTACIJE](#) ne može se koristiti (kopirati, replicirati ili pretraživati) u komercijalne svrhe bez posebne dozvole i ugovora sa vlasnikom Arhive - Ebart/Medijska dokumentacija©.

„PATRIOTIK HIPERMARKET“ O ŽIVOTU SRBA I ALBANACA

Autor: PRENETO

NAŠA PREDSTAVA NA ITALIJANSKOM VIE FESTIVALU U MODENI

Predstava „Patriotik hipermarket“, u režiji Dina Mustafića, po dramskom tekstu Milene Bogavac i Jetona Neziraja, biće izvedena 31. maja na italijanskom Vie festivalu u Modeni, jednom od najboljih festivala savremene umetničke scene u Evropi. Ovogodišnji 8. internacionalni festival Vie traje od 24. maja do 2. juna i u fokus stavlja savremenu pozorišnu scenu ukazujući na interesantne novine i aktuelna pitanja kojima se bave umetnici iz čitavog sveta. Značajnom festivalskom učešću pomenute naše predstave u Italiji prethodila su gostovanja u Bosni. Predstava „Patriotik hipermarket“ prvo je izvedena 21. aprila u Bosanskom narodnom pozorištu u Zenici u organizaciji Internacionalnog teatarskog festivala MESS, a zatim i 22. aprila pred sarajevskom publikom.ceni teatra „Sartr“.

Predstava o životu Srba i Albanaca na Kosovu, nastala u koprodukciji Asocijacije Kulturalnove iz Novog Sada, prištinskog Multimedia Centra i Bitef teatra, premijerno je izvedena u oktobru 2011. u Beogradu. Deo je umetničko-istraživačkog projekta „Pogledi: susret ličnih istorija Srba i Albanaca“ u okviru kojeg je intervjuisano četrdesetoro Srba i Albanaca, kojima su postavljana pitanja u vezi s njihovim ličnim sećanjima na srpsko-albanske konflikte, njihovim vizijama budućnosti i mogućnostima srpsko-albanskog suživota. Istraživanje je završeno izložbom fotografija i izdavanjem trojezične publikacije sačinjene od ovih intervjua, na osnovu kojih su Milena Bogavac, dramaturškinja iz Beograda i Jeton Neziraj, dramaturg iz Prištine, zajednički napisali dokumentarni, postdramski tekst. Predstavu je u Bitef teatru režirao sarajevski reditelj Dino Mustafić, sa glumcima i glumicama iz Beograda, Prištine, Skoplja i Tirane. Igraju: Dubravka Kovjanić (Beograd), Milutin Milošević (Beograd), Slobodan Beštić (Beograd), Kuštrim Hodža (Priština), Ema Andrea (Tirana), Bajruš Mjaku (Skoplje).

(Tanjug)

Antrfile:

SRBI I ALBANCI NA ISTOM PUTU

Autor: TATJANA NJEŽIĆ

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA „EURODŽIBITION“

Idućeg četvrtka, u foajeu Kulturnog centra Beograda biće otvoren „EuroXibition“ - izložba radova mladih fotografa, Srba i Albanaca, koji pokazuju njihovo viđenje Evrope.

TATJANA NJEŽIĆ

Izložba fotografija „EuroXibition“ rezultat je šestomesečnog rada pet srpskih i pet albanskih mladih fotografa koji su se bavili Evropskom unijom, svojim viđenjem stvarnosti, današnjice... Njihove fotografije je ogledalo su njihovih stavova, ali i slike života.

Ovaj projekat - realizovan uz podršku Erste fondacije i pod pokroviteljstvom dr Erharda Buseka, počasnog predsednika Evropskog foruma Alpbach - pokrenula je grupa mladih profesionalaca i studenata Kluba Alpbach Beograd (KAB) i Inicijativne grupe Alpbach Kosova (IGAK). Njihov cilj je da svojim radom doprinesu razvoju liderstva u oblastima kao što je kulturna razmena i pokušavaju da oblikuju evropsku sadašnjicu i budućnost regiona.

„Mlađa generacija je bolja! Poslednja dešavanja pokazuju da je saradnja među mladima potrebna nego ikad, jer oni žele da žive zajedno u miru i sa održivom perspektivom budućnosti. Međunarodna zajednica mora da uradi dosta toga, ali još je važnije ako mladi građani sa obe strane rade nešto da razviju jači osećaj zajedništva. Divim se grupama mladih iz Beograda i Prištine koji su pokazali ovu inicijativu“ istakao je dr Erhard Busek, počasni predsednik Evropskog foruma Alpbach.

Osnovna ideja projekta iz kojeg je nastala izložba jeste da se demonstrira volja i načini saradnje između mladih kroz kulturnu razmenu. Fotografi su učestvovali u dve radionice, organizovane u Beogradu i u Prištini, čiji je cilj bio da se poboljša saradnja tokom procesa rada i da se intenzivira razmena ideja. Predavanja istaknutih fotografa i moderatora iz Beograda i Prištine pomogla su ne samo da se rezultati rada fotografa nađu na jednom mestu za vreme izložbe već i da se inicira saradnja i komunikacija tokom implementacije projekta.

Postavku izložbe u Prištini posetilo je više od 1.000 ljudi, a nakon Beograda, planirana je postavka u Austriji za vreme trajanja Evropskog foruma Alpbach 2012.

Antrfile: